

Bầu Trời Quê Hương Ta

Khai triển nhạc & lời: Nguyễn Đức Quang
Khởi từ một đoạn nhạc của sắc dân Di,
Trung-Hoa, thế kỷ 13 (phần Diệp Khúc)

Bao la Am Em

1. Ta đi lang thang trên bờ ruộng nghèo. Lời nguyện trong
tim vẫn còn khắc sâu. Lời nguyện đưa nhau đến
bờ tươi sáng. Những bước chân đầu chưa hề nhạt
màu. Một ngày nào ta sẽ quay về đem theo vinh
quang bốn bề. Ta mang phân phát như sao hề quê hương yêu
dấu như mộng mê. Một ngày nào ta hát tung trời sao khuya theo
nhau xuống đời. Bao nhiêu oi bức vây quanh người trôi theo sông
sâu, trôi mờ biển khơi. Hỡi khung trời mới ơi!

C E Am Dm Am
Em Am D7
G Em
C Am D7
G Em
C Em7 Am G Em7 Am FINE

2. Ta đi bên nhau trong mùa tình đầy.
Tình về quanh đây vốc tràn nắm tay.
Trời nồng mùa Xuân, đất nồng hơi ấm,
Mùa Đông âm thầm rũ rơi một mình.
Này người bên ta giữa muôn loài,
Hôm nay hoa thơm đã cười,
Mới xinh chưa nói nghe bao lời
Con tim rưng rức ôi mừng vui.
Ngày này quê hương đón ơn đời,
Long lanh bao con sóng bồi.
Quê hương tươi thắm cho ta cười,
Thơ vui bay tung lá rụng mùa rơi
Giữa khung trời nước tôi.

3. Hôm nay mưa sa mưa dài biển đời,
Nụ cười lên môi, sao vừa đổi ngôi.
Ngày nào quê xưa liễu buồn hoa úa,
Lớp lớp bây giờ ngắt cao trời già.
Này rừng quê hương đã thơm màu,
Sông con vui con nước triều,
Đem cho hoa lá hương ngọt ngào
Trong đêm gió lớn đang mừng reo.
Này đường quê hương đã lên trời,
Chân vui thênh thang bước dài.
Mây dâng trong nắng cao vời vời,
Quê hương ta ơi đắm hồn ngày vui.
Ấy khung trời nước tôi.